

je še imel prebito lobanjo, bil je bos, brez suknjiča in brez denarja. Preiskava je koj ugotovila, da je postal Tratinik žrtev roparskega umora. Blizu mosta čez Savinjo v Levcu pri Celju so odkrili mesto, kjer je neznanec Tratinika zavrtno napadel, ga ubil s topim predmetom, izropal in je nato zavlekel truplo v Savinjo.

Izvirna sleparija. Ključljanskemu trgovcu s kurivom je prišel mlajši možki, kateri se je predstavil za Franca Repovža iz Zg. Cerovca pri Litiji, ki ima po zmerni ceni na prodaj 140 kub. metrov drv. Dobil je naplačilo 500 din ter obljubil, da bo pripravil drva na postajo Velika Loka. Čez nekaj dni se je oglasil Repovž zopet pri istem trgovcu in ga je prosil za 400 din naplačila, ker ima ženo v bolnišnici in je brez denarja. Še v tretje je potegnil ravno istega trgovca z izgovorom, da mora poravnati neke stroške na železniški postaji. Slepjar je dobil v vseh treh primerih denar od trgovca, kateri je poslal potem svojega uslužbenca po drva v Veliko Loko, kjer pa ni nikdo poznal Repovža in tudi od njega prodanih drv ni bilo nikjer. Oslepjarjeni trgovec je prijavil zadevo policiji, katera je prišla goljufa v vinotoču v osebi 32 letnega I. P., doma od nekod iz litijskega okraja. Aretirani je priznal sleparijo.

Za 10.000 din okrađen čevljarški mojster. V Ljubnem na Gorenjskem je bilo vlomljeno v delavnico posestnika in čevljarja Janeza Praprotnika. Vlomilec so odnesli raznega čevljarškega blaga za 10.000 din.

Od stražnika preprečen vlom v trafiko. V Ljubljani na trgu Sv. Jakoba je opazil v noči stražnik, da sta jo ucvrla pred njim dva možka s krampom v roki. Enega je stražnik ujel, drugemu je uspel pobeg. Aretirani je mažarski državljani in je priznal, da se je hotel lotiti s tovarišem iz Apatina vloma v trafiko na Grudnovem nabrežju, iz katerega sta nameravala suniti tobak in denar. Ljubljanska policija je zagrabil še begunca in obstoja sum, da imata prijeta ptička nekaj več na vesti kakor pa samo poskusni vlom v trafiko, v katero je bilo že večkrat vlomljeno.

Izpred sodišča

Nepošten pismonoša pred sodniki. Pred malim senatom mariborskega okrožnega sodišča se je zagovarjal 7. oktobra 36 letni Franc Lešnik, bivši podeželski pismonoša iz Device Marije v Brezju pri Mariboru. Lešnik je dostavljal štiri leta po deželi pošto in je poveril ter zapravil v službi 30.000 din. Prvič si je prisvojil 3000 din leta 1935, a jih je vrnil in s tem zabil tatvino. Od 31. avgusta 1936 do odslovitve iz službe 9. julija 1937 je zakrivil 38 poneverb ter tatvin. Povrh je še uničil štiri priporočena pisma in brzojavko ter jih ni dostavil naslovom. Slepjaril je na ta način, da je na poštah priznanicah in nakaznicah ponarejal podpise upravičencev, s katerimi bi bili potrdili sprejem dotičnih zneskov ter je potem tako ponarejene nakaznice izročil poštni upravi. Moral pa se je zavarovati tudi za druge možnosti odkritja svoje nepoštenosti. Stranke, ki so pričakovale denarne zneske, so namreč pismonošo opominjale dolžnike za nakazilo denarja. Tiste dopise je dobil v roke zopet Lešnik ter jih je vse uničil. Na ta način mu je uspelo, da je vlekkel pošto in stranke svojega okolisa skoraj vse leto za nos ter si je prisvojil vsega skupaj okrog 30.000 din. Franc Lešnik je bil obsojen na 16 mesecev ječe. Pri razpravi se je zagovarjal z bedo in je krivdo le deloma priznal.

Ostro obsojeno razbojništvo. Zaradi roparskega napada so se zagovarjali 8. oktobra v Mariboru: 37 letni posestnik Friderik Gumzej iz Jابلancev, 26 letni kovaški pomočnik Jožef Mavrič iz Štajngrove in 21 letni delavec Pavel Krajnc iz Jابلancev. V noči 14. julija so vdrl v omenjeni v hišo posestnice Marije Mulec, katera živi skupaj s svojo sestro Genovefo in služkinjo Marijo Polanec. Z orožjem in grožnjami so oropali lastnici hiše 60 din, služkinji so izsilili prihranke v znesku 100 din. Ko so še ženske mučili in jim grozili s smrtjo, so zginili v noč z mesom, katerega so vzeli iz zaseke. Gumzej Friderik je bil obsojen

na sedem let in en mesec, Jožef Mavrič na osem let, Krajnc je bil oproščen.

Slovenska Krajina

Zveza poljedelskih delavcev v Murski Soboti naznanja delavcem, da so vse pritožbe glede težkoč pri pošiljanju denarja kakor tudi glede drugih nedostatkov, ki so jih delavci iz Nemčije poslali Zvezi poljedelskih delavcev in g. Kerecu v Soboti, bile prevedene in takoj odposlane na merodajno mesto v nadaljno rešitev.

Petanci. Dolgoletna vroča želja prebivalstva ne samo gornjega dela Prekmurja, temveč vsega ljudstva Slovenske Krajine, da bi dobili na Petancih most preko Mure, se je po daljših proukvanjih in posredovanju izpolnila. Zgornje Prekmurje bo z veličastnim mostom in moderno cesto zvezano s sosednjo Štajersko in ostalim delom naše prelepe Slovenije. Sicer se mosta samega na Muri niso začeli graditi, a tudi to delo se bo v bližnji bodočnosti začelo. Nad 50 delavcev je zaposlenih pri gradnji nove ceste od Slatine Radenci proti Muri. V smeri ceste kopljejo temelje za propuste in za nove mostove. Vse, kar dela gradnjo ovire, odstranjujejo. Tako so že posekali del gozda, kjer bo vodila cesta, na naši strani so na prav mojstrski način prestavili dva mlina itd. Dograditev mosta bo za vse gornje Prekmurje veličastna važnost. Kajti z mostovno zvezo bo odstranjena večja ali manjša nevarnost tovernega prometa, ki je obstojala pri prevozu z brodom. Mnogo ugodnejša bo prometna zveza z ostalim delom Slovenije in velike važnosti je ta pridobitev za zdravilišče Slatina Radenci in kopališče v Murski Soboti. Razvila se bo tudi važnejša trgovina, kar bo prebivalstvu posebno pa gostilničarjem in trgovcem obeh krajev v nemalo korist. — Če bi še dolnje Prekmurje dobilo most na Srednji Bistrici, bi bila zveza Prekmurja z ostalimi deli naše države ne samo zadovoljiva, temveč precej dobra. Zlasti tu bi bila potrebna boljša cesta in most, ker je dohod in dovoz ob malo bolj deževnem letnem času skoraj nemogoč, a promet je tu precej velik. Zato se tudi mi prebivalci Ravenske obračamo na merodajno oblast ter prosimo, da čim prej bo le mogoče ustrezne tudi našim prošnjam in željam.

nego vsi kraljevi risarji ter tiskarji državnega denarja.

Ravno ti neprevidni izgovori napram ženskemu spolu so bili v pogubo Rupnikovemu zadnjemu ponarejevalnemu podjetju.

Mojstrov najbolj zakleti zasledovalec — mariborska policija je razbrala iz ženskih pomenkov, kje bi mogel tičati stari tič, katerega je domnevala oblast daleč na jugu naše države.

Poizvedovalne niti in mreže so bile krog Rupnika 28. maja 1937 tako povezane in zadržane, da se je policija lotila ta dan v spremstvu orožnikov iz Slov. Bistrice aretacije.

Tajni policisti in orožniki so presenetili Rupnika v podstrešnem gnezdu, ko je bil ves zatopljen v delo, katero se je bližalo koncu. Nenadni vdor skozi zaklenjena vrata na podstrešje mu je ponudil še toliko časa, da je smuknil iz kamre v seno izpuljeno luknjo, kjer so ga kmalu odkrili. Iz senenega skrivališča potegnjenega so aretirali in so zasegli ponarejevalno zalogo, od katere so mu zaplenili vse. Še celo fotografski aparat je bil v ponarejevalnici, a brez — čudežne leče, o kateri še danes molči mojster, kam jo je podtaknil, da niso zadeli na njo, dasi so se trudili z večkratnimi in najbolj vestnimi hišnimi preiskavami.

Z Rupnikom vred so zaprli njegovega hišnega gospodarja, gospodinjjo ter pobreške brbljavce, kateri so pokopali najbrž za vselej o — dolnimi jeziki mojstro-

ve upe, da bi užival vsaj enkrat, kako se čudi njegovim potvorbam širši in strokovno izobraženi svet.

Preiskava se je vlekla od maja do oktobra 1937.

Senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil Rupnika na obravnavi 1. in 4. oktobra 1937 za številne ponarejevalske grehe samo na šest let. Olajševalno je vplivala na izrek sodbe mojstrove visoka starost ter dejstvo, da države ni goljufal, ker je bil razkrinkan, prijet in predan roki pravice tik pred izdajo sicer natančno posrečenih potvorb.

Apelacijsko sodišče je potrdilo sodbo.

Dosedaj najspretnjši slovenski ponarejevalec Franc Rupnik prestaja v mariborski kaznilnici tretjo daljšo kazen, katere zaradi starostne oslabelosti najbrž ne bo zmogel in mu bo ugasnila smrt v ječi neugnano ponarejevalno strast, koje suženj je bil vso možko dobo.

★

Življenjski usodi Jurija Potočnika in Franca Rupnika sta si zelo podobni. Potočniku je že prerezala smrt pred več nego desetimi leti ponarejevalsko žilico, isto bo tudi z Rupnikom.

Ponarejevalec se spreobrne, kadar ga zvrnejo pogrebi v grabo — groba!

(Konec)

Širite „Slov. gospodarja“!

leg palca s silo 3,1 do 6,1 kg. Pri otrocih pa so tudi drugi prsti precej močni. Iz tega lahko razumemo, zakaj otroci tako lahko stoje na prstih.

Z rokami je zadavil leva

Uprava Krügerjevega naravnega parka v Južni Afriki je prejela 250 funtov šterlingov, s katerimi naj bi se postavil spomenik možu, ki je z golimi rokami zadavil leva. Ta boj med moškim in zverjo se je zgodil že pred 35 leti. Lev je takrat napadel gozdarja Wolhuterja, a je slabo naletel. Gozdar ga je premagal. Ker pa se je bilo bati, da ga bodo napadle še druge zveri, je splezal na neko drevo. To drevo naj bi sedaj ogradili in obesili nanj spominsko ploščo.

Turnišče. Kakor smo že na tem mestu omenili, se od februarja meseca nahaja v bolnišnici naš prijubljeni bogoslovec g. Tone Štefanec. V zdravilišču na Vurbergu pri Ptuj, kjer je že več kot tri mesece, se mu zdravje polagoma obrača na bolje. On sam se o zdravju izraža nekako takole: »Hudo je človeku, posebno mlademu, če izgubi največji zaklad sveta — zdravje. Šele sedaj vidim, ko sem že precej dolgo priklenjen na posteljo, kake neprecenljive vrednosti je zdravje. Z izgubo zdravja sem zgubil vse, če popolnoma ne bom okreval, tudi svoj poklic. Najbolj hudo mi je pa za drage starše, ki noč in dan garažajo ter se v teh zadnjih ne ravno dobrih letih trudijo, da pripravljajo toliko, kolikor jim je potrebno za obstoj in moj nadaljni študij. Zdravje se mi vrača sicer s polževimi koraki, a vendar upam, da mi bo Bog pomagal in bom kmalu popolnoma zdrav. Najhuje je za menoj. Kakor gg. zdravniki predvidevajo, bom tu ostal še nekaj več kot en mesec.« Molimo za našega rojaka in prosimo Boga, da bo čimprej čisto zdrav lahko zapustil sanatorij ter lahko nadaljeval študije in prišel v vinograd Gospodov, kjer se vedno pri- manjkuje delavcev. — V istem zdravilišču se zdravi tudi g. Zelko, bivši dobrovniški kaplan. Tudi on se čuti že bolj zdravega. — V drugi polovici prejšnjega meseca nas je zapustil g. Ludovik Terboča ter odšel v službo najprej v Ljubljano na sodišče, a od tam v začetku tega meseca v Beograd. Želimo mu, da se na novem službenem mestu prav dobro počuti in se v doglednem času vrne med nas, kjer je rasel in preživel svoja mlada leta.

Dolajlendavske gorice. Utihi so klopote, ki so prijazno vabili potnike, da posežejo po zorečem grozdju in se ob njem veselijo čudovitega božjega stvarstva. Toda namesto njih mogočno donijo vesele pesmi in odmeva vrisikanje mladih fantov in deklet, ki obirajo grozdje. Trgatev je tu. Mladina posebno otroci se ničesar bolj ne vesele, kakor dejstva, če lahko gredo na trgatve. O pridelku samem in o njegovi množini bomo pa še poročali. Pri obiranju grozdja kakor pri vsem jesenskem delu nas nekoliko moti deževno vreme zadnjih dni.

Naši rajni

Središče ob Dravi. Umrla je Ravšl Anica iz ugledne rodbine v Središču, sestra g. Antona Ravšl, kaplana v št. Ilju v Slov. goricah, in nečakinja g. župnika v Cirkoveh na Dravskem polju. Pokojna je bolehalo dalje časa bogovdano in potrpežljivo. Jetika ji je ugrabila mlado življenje. Katoliška društva v Središču, zlasti de- kliški odsek je izgubil z njo marljivo članico in vestno vaditeljico naraščajnic. Bila je tudi članica Marijine družbe. Na njeni zadnji poti so jo spremljali ne samo člani in članice katoliških društev, marveč tudi mnogo krščanskih prijateljev in prijateljic. Težko je bilo slovo od drage pokojne, ko so se ob grobu poslavljali od nje slovenski katoliški fantje in dekleta, a to slovo ni brez upanja, ker verno pričakujemo z njo snidenja pri Bogu. S hudo prizadeto rodbino Ravšlovo, ki je v letošnjem maju zgubila tudi skrbnega in dobrega očeta, sočustvujejo vsi, ki jo poznajo. Draga Anica, počivaj v miru in uživaj večno plačilo pri Bogu!

Apače. V starosti 34 let je v Plitvici umrl Slovenec iz Gradišča v Prekmurju, Flegar Stefan. Pobralla ga je jetika nekaj mesecev po smrti žene.

Sv. Jurij ob juž. žel. Dne 8. oktobra smo pokopali Andreja Polaka od Sv. Rozalije. Z njim je šel v grob stara korenina, kakršnih je

vedno manj. Bil je doma krščanski oče svoji družini, v javnosti pa zavečen kristjan. Bilu 50 let je gospodaril na »Štantetovem« domu, ki ga je gospodarsko visoko dvignil. Bil je tudi med ustanovitelji hranilnice in posojilnice v St. Jurju in dolgoletni ključar pri podružni cerkvi sv. Rozalije; da je cerkev tako prijazna in najlepša v šentjurski fari, je v veliki meri njegova zasluga. V njegovi hiši sta vladala mir in ljubezen. Lani pred Božičem je za svojo 80 letnico življenja še zadnjikrat zbral vse otroke okrog sebe. Deset dni pred smrtjo se jo po nesreči z ognjem zelo opeknel, prepejli so ga v celjsko bolnišnico, potem pa domov umret. Naj mu bo Bog plačnik za vsa njegova dobra dela, preostalim pa iskreno sožalje!

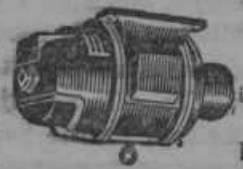
Sv. Jurij ob juž. žel. Smrtna kosa nam je ugrabila iz ugledne hiše Šumradove kar dva sina: Lojzeta in Franca. V starosti 24 let je Lojze zapustil žalostne starše in še bolnega brata Franca. Prišel je tudi za Franca dan, da se je za svoj 29. rojstni dan preselil od nas sosedov in od še ostale družine Šumradove, kateri izrekamo iskreno sožalje — rajna pa naj uživa večni mir in pokoj!

Društvene vesti

Dravograd. Dne 2. oktobra je imel fantovski odsek svoj redni občni zbor. Izvoljen je nov odbor, in sicer: podpredsednik g. Pitino, načelnik g. Kralj, tajnik g. Vasle. Bog živi!

Velika Nedelja. Katoliško slovensko bralno društvo »Mir« praznuje 45 letnico svojega obstoja in 10 letnico ustanovitve dramatičnega odseka v nedeljo, 23. oktobra v križniški dvorani. Na spo-

**DOBAVLJA-
POPRAVLJA**
motore
in vse vrste električnih strojev
Domača tovarna
IVAN PASPA I SINOV
Zagreb, Koturska 69

Ponikva ob juž. žel. Pokopali smo dva vzorna župljana: v petek dobrega mladeniča 21 letar Antona iz Ostrožnega, marljivega člana fantovskega odseka, ki je umrl v vojaški bolnišnici v Novem Sadu, star komaj 23 let, pa je bil prepe- ljan na domače pokopališče, in v nedeljo kreme- nitega katoliškega moža Jožefa Fidler iz Do- bovca, zvestega člana apostolstva, ki je umrl po kratki bolezni v 76. letu svoje starosti. Oba je spremlilo k zadnjemu počitku veliko število po- grebcev, za obema vlada velika žalost, groba obeh sta kar zasuta s svežim cvetjem. Znamenje, kako verno ljudstvo ceni krepostno življenje. Obe- ma naj sveti večna luč — ostale pa naj tolaži ljubi Bog!

Dopisi

Prevalje. Domača hranilnica in posojilnica pri Devici Mariji na Jezeru si je v tekočem letu precej opomogla. Izplačala je svojim potrebnim vlagateljem že lepe denarje in bo tudi v bodoče skrbela, da se bo izplačevalo čim več. Za vložen denar se nihče ne boji več in kot dokaz temu prihajajo že nove vloge, katerih prejšnja leta ni bilo. Gospodarska stiska pojenjuje in zaupanje zopet prihaja. Ker je potreba po novih kmečkih posojilih v tem okraju precejšnja, naj bi tudi ti- sti, ki so do sedaj imeli prihranke le doma shra- njene, dali denar v ta zavod. Kajti le iz novih vlog se morejo dajati neva posojila. Nihče naj ne drži denarja neplodno doma, kjer je tudi stalno v nevarnosti pred tatovi, ognjem itd., in nihče naj svojega denarja tudi ne vplaga v tuje zavode. Okle- nite se z zaupanjem domače hranilnice in posojil- nice in ne boste razočarani!

Črnače pri Dravogradu. Prostovoljna gasilska četa v Črnačah si je nabavila motorno brizgalno. Dobavila jo je tvrdka »Zvon« v Ljubljani. K važ- ni pridobitvi in napredku gasilski četi častitamo!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Z Abrahamom se bo srečal dne 14. oktobra g. Kečič Kalist. Mož, ki ga poznajo Slovenske gorice kot globoko ver- nega katolika, vzornega družinskega očeta, odlič- nega kolarja in neomajnega pristaša našega vo- ditelja g. dr. Antona Korošca. Tudi v letih naj- huje preizkušnje je stal odločno na njegovi stra-

ni, čeprav je moral prestat zaradi tega mnogo zasramovanja in ponižanja, ko so ga gonili orož- niki vklenjenega kot najhujšega zločinca. Takrat so bile njegove besede: »Vse mine« — in res smo kmalu dobili vlado g. dr. Milana Stojadinovića. K njegovemu jubileju mu želimo mnogo srečnej- ših let in kličemo: Bog Te živi!

Apače. Vsi drugi uradniki še pri nas dalje časa vzdržijo, samo poštni ne. Odšli sta s pošte že le- tos dve uradnici. Pismonoša je pa že letos četrti, in sicer je ta mesec bil nastavljen g. Springer iz Novega mesta, ki mu je pa že dolg čas po Do- lenjski. — V Lutvercih so ustanovili gasilno dru- štvo. Načelnik je g. Tomaž Simenčič. V odboru so sami možje nemškega mišljenja, četudi so bili predniki nekaterih slovenski, samo namestniška mesta v odboru so prepustili Slovencem. Ali bo- mo tudi v gasilna društva uvedli narodnostno po- litiko? Smo radovedni, kakšno bo povečevanje? Društvo mora biti včlanjeno v Jugoslovanski ga- silski zajednici, ki ima zelo določne predpise o raznih zadevah.

Sv. Andraž v Haložah. Po spomladanskem mrazu nismo mislili, da bomo dočakali tako dobro vinsko letino, kakor je že deset let ni bilo. Trga- tev, ki se sedaj vrši v ugodnem vremenu, nam obeta dobro vinsko kapljico, ki je edini denarni vir revnemu haloškemu vinogradniku, ki ga pa mora velikokrat prodati po sramotni ceni. Na- ravnost obupne so razmere za izmozganega Ha- ložana, ki posveča vse svoje moči vinogradu, nazadnje pa mora s krvavimi žulji pridelano vin- sko kapljico prodati po 1.50 do 2 din, če hoče za silo preživeti sebe in svojo družino in poplačati razne dolgove, ki ga težijo. Zato ni čudno, če gre danes toliko prej dobro stoječih posestev na bo- ben. Veliko krivico pa delajo haloškemu vino-

Pri lenivosti črevesa, kataru v črevih, obolenju skrajnega črevesa odstranjuje naravna »Franz-Josefova« grenka voda zaprtje spodnjih organov dobro in naglo. Mnogoletne izkušnje uče, da red- na poraba »Franz-Josefove« vode izbornu ureju- je funkcijo črev. (Ogl. reg. br. 15.485/35.) 1138